

[Svend Haugaard]

har nedsat en kommission til at se på landsbyens forhold.

Det radikale venstre hilser denne kommission med meget stor tilfredshed. Vi har henstillet til regeringen, at der sørges for, at den arbejder hurtigt, og at man eventuelt kommer med delbetænkning på nogle af de mest presserende områder; der er mange landsbyer, der er i alvorlig livsfare.

I den nævnte radikale plan har vi peget på, at der bør gives landsbyen, uanset om den har byzone eller ej, mulighed for en rimelig vækst, så skole, forsamlingshus og butik osv. kan fortsætte. Hvis landsbyen mister disse værdier, forsvinder dermed en god del af de kvaliteter, der giver landsbyen en særlig værdi som et lokalt samfund.

Vi har peget på, at der måske er behov for en særlig landsbyzone, fordi man i administrationen kan være tilbøjelig til at betragte landsbyen som en del af det åbne land med deraf følgende stærke begrænsninger.

Som by- og landzonenloven hidtil har været administreret, har de fleste landsbyer, der har fået byzone, fået vokseværk, og de andre dør så af underernæring. Men hvis man i administrationen ville fortolke loven med rimelig smidighed, mener vi egentlig, at lovens muligheder er tilstrækkelige. Vi ønsker ikke ubegrænset vækst, vi ønsker en styret vækst, så landsbyen får mulighed for at bevare de kvaliteter, som hverken kan bevares under stærk vækst eller under stilstand. Hvis man tilstrækkelig smidigt ville benytte lokalrammerne, § 15-rammer, med tilstrækkelig velvilje, mener vi, at sagen stort set kan klares ud fra de nuværende regler, især når vi får den tilføjelse, som ministeren kom med for lidt siden, med løfte om, at man ville ændre i cirkulærerne. Men hidtil har det altså været denne velvilje, det skortede på både i ministeriet og på amtsplan, men hvis der er ændring på vej her, vil vi hilse det med meget stor glæde.

Vi er altså positivt indstillede over for, at der gives kommunerne friere muligheder, men vi er ikke tilhængere af, at det sker via amtsrådet. Vi mener, at især dér, hvor der er lagt en lokalplan, må det være sådan, at kommunen selv kan udmønte de muligheder, der er. Det virker, som de fleste amter forlanger det i dag, fuldkommen urimeligt; at når der er sket en modning – samlet plan – forlanger amtet, at der i hvert enkelt tilfælde

gives navn, adresse, stilling, og jeg ved ikke hvad på, hvilke personer der må købe de pågældende grunde. Sådan noget må kunne overlades helt og holdent til kommunen.

Hvad angår forslaget andet punkt, med hensyn til de miljømæssige gener, har det radikale venstre under behandling af miljølov og andet fremhævet, at man i rimelig udstrækning bør fastholde, at først i tid også betyder først i ret. Det er jo rigtigt, som det er sagt, at der er nogle, der synes, der er så dejligt ude på landet, men det nytter jo ikke så meget, hvis de ikke kan tåle den landlige aroma. Det må man altså tage et passende hensyn til i planlægningen; man skal tage meget stærkt hensyn til dem, der er der i forvejen, når man planlægger, så man ikke bygger ind med beboelse på områderne på en sådan måde, at der bliver brug for miljøloven i disse tilfælde. Det er jo det, det drejer sig om, og jeg tror for så vidt, vi er enige om, at det er noget, man bør tage et betydeligt hensyn til. På det punkt er vi i allerhøjeste grad forhandlingsvillige.

Lis Starcke (DR):

Også i retsforbundet er vi positive over for vestres forslag, som vi finder ret behersket, idet man heri anfører, at hvor der ønskes en egentlig udvikling af landsbyområder, må dette dog ske under de gældende regler om lokalplaner i landzoner. Vi billiger også vestres forslag om, at kompetencen skal overgå mere til kommunalbestyrelsen, og vi synes, det kan være rimeligt, at kommunale anbefalinger af byggetilladelse til enfamiliehuse og håndværksvirksomheder på steder, hvor der er byggemodnet, uden videre skal godkendes af zonemyndighederne. Der kan måske være problemer, som miljøministeren pegede på det, men dem regner vi med vil blive ordnet i udvalget. Vi tilsiger i hvert fald vor positive støtte til dette forslag.

Aksel Pedersen (V):

Med dette enkle beslutningsforslag ønsker vi i venstre at styrke det lokale selvstyre ved at give kommunerne ret til at pålægge zonemyndighederne at udstede byggetilladelse til enkeltbebyggelser i landsbyer og landzonebyer. Samtidig siger vi i forslaget, at de, der ønsker at bo i disse byer, må være indstillet på de ting, som er der i forvejen, så at man